

Anonymizované znění

Překlad

C-419/23 – 1

Věc C-419/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

6. července 2023

Předkládající soud:

Győri Törvényszék (Maďarsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

21. června 2023

Žalobkyně:

CN

Žalovaný:

Nemzeti Földügyi Központ

Győri Törvényszék (soud v Rábu, Maďarsko)

V řízení o sporu týkajícím se právních úkonů ohledně pozemků mezi CN ([*omissis*] Sternenfels, Německo [*omissis*]), jako žalobkyní, a Nemzeti Földügyi Központ (pozemkový úřad, Maďarsko) ([*omissis*] Budapešť, [*omissis*]), jako žalovaným, zastoupeným [*omissis*], a GW ([*omissis*] Szőce, Maďarsko [*omissis*]), jako vedlejším účastníkem řízení [*omissis*], který do řízení vstoupil na podporu návrhových žádání žalovaného (dále jen „vedlejší účastník“), Győri Törvényszék (soud v Rábu) [*omissis*], vydává následující

Rozhodnutí

Předkládající soud [*omissis*] předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie následující předběžnou otázku:

Musí být článek 63 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 17 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že nebrání takové právní

úpravě členského státu, která, v případě opětovného zápisu poživacího práva nařízeného v důsledku řízení o nesplnění povinnosti – po výmazu tohoto protiprávně, ale pravomocně zapsaného poživacího práva – nestanoví povinnost přezkoumat, zda byl zápis poživacího práva proveden v souladu s právem?

[omissis] [procesní náležitosti podle vnitrostátního práva]

Odůvodnění

1. Skutkový stav

Dne 30. prosince 2001 uzavřela společnost Readiness Kft, podnik vlastníci ornou půdu na pozemku s katastrálním číslem 0380/1 u města Kőszeg (Maďarsko), s vedlejším účastníkem řízení smlouvu, kterou zřídila ve prospěch vedlejšího účastníka řízení poživací právo k této nemovitosti.

Poživací právo vedlejšího účastníka řízení k tomuto pozemku bylo zapsáno do katastru nemovitostí dne 29. ledna 2002. Rozhodnutí o zápisu nebylo napadeno ani ve správním, ani v soudním řízení.

Dne 18. května 2012 bylo zapsáno vlastnické právo žalobkyně k výše uvedené nemovitosti.

Rozhodnutím [omissis] ze dne 27. července 2015 Vas Megyei Kormányhivatal Szombathelyi Járási Hivatal [správní úřad v provincii Vas (okresní úřad v Kamenci), Maďarsko] vymazal poživací právo vedlejšího účastníka řízení podle § 108 odst. 1 a mező-és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (zákon č. CCXII z roku 2013, kterým se stanoví přechodná ustanovení a další ustanovení související se zákonem č. CXXII z roku 2013 o prodeji zemědělské a lesní půdy; dále jen „zákon z roku 2013 o přechodných ustanoveních“) a podle § 94 odst. 1 a 3 az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (zákon č. CXLI z roku 1997 o katastru nemovitostí).

Rozsudkem ve věci C-235/17 Soudní dvůr rozhodl, že Maďarsko tím, že přijalo § 108 odst. 1 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních a *ex lege* zrušilo poživací práva, která přímo nebo nepřímo vlastní státní příslušníci jiných členských států k zemědělské a lesní půdě nacházející se v Maďarsku, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 63 SFEU ve spojení s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

Vedlejší účastník poté navrhl, aby žalovaný prohlásil, že může požádat o opětovný zápis svého poživacího práva na základě § 108/B odst. 1 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních, který je účinný od 1. ledna 2022.

Rozhodnutím [omissis] ze dne 30. listopadu 2022 žalovaný nařídil opětovný zápis vymazaného poživacího práva vedlejšího účastníka řízení k nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně. Žalovaný ve svém rozhodnutí poukázal na to, že žalobkyně nebyla považována za osobu jednající v dobré víře ve smyslu § 108/F odst. 7 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních, neboť její vlastnické právo v době výmazu poživacího práva již existovalo.

Žalobkyně ve své žalobě požadovala výmaz opětovného zápisu poživacího práva z důvodu, že k zápisu poživacího práva došlo protiprávně, neboť od 1. ledna 2002 to § 11 odst. 1 a termőfőldről szóló 1994. évi LV. törvény (zákon č. LV z roku 1994 o úrodné půdě; dále jen „zákon z roku 1994 o úrodné půdě“) již neumožňoval.

Žalovaný a vedlejší účastník řízení navrhli zamítnutí žaloby s odůvodněním, že ve vztahu k rozhodnutí o opětovném zápisu neexistovala žádná právní překážka, neboť zákon z roku 2013 o přechodných ustanoveních nepředepisuje v souvislosti s rozhodnutím o opětovném zápisu přezkoumání zákonnosti zápisu poživacího práva.

2. Unijní právní úprava

Článek 63 odst. 1 SFEU

„V rámci této kapitoly jsou zakázána všechna omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi.“

Článek 17 odst. 1 Listiny

„Každý má právo vlastnit zákonně nabytý majetek, užívat jej, nakládat s ním a odkazovat jej. Nikdo nesmí být zbaven svého majetku s výjimkou veřejného zájmu, v případech a za podmínek, které stanoví zákon, a při poskytnutí spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě. Užívání majetku může rovněž být upraveno zákonem v míře nezbytné z hlediska obecného zájmu.“

3. Vnitrostátní právní úprava:

Ustanovení § 108/B odst. 1 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních

„Fyzická nebo právnická osoba, jejíž poživací právo bylo vymazáno z katastru nemovitostí podle ustanovení § 108 odst. 1 tohoto zákona účinných ke dni 30. dubna 2014 (dále jen „držitel vymazaného poživacího práva“), nebo její právní nástupce může podle tohoto pododdílu požádat o opětovný zápis vymazaného poživacího práva do katastru nemovitostí, jakož i o náhradu, na kterou má podle tohoto pododdílu právo.“

Ustanovení § 108/F odst. 6 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních

„Je třeba konstatovat, že vymazané poživací právo může být opětovně zapsáno, pokud:

- a) jakákoli osoba uvedená v odstavci 7 není považována za osobu jednající v dobré víře a
- b) neexistuje žádná právní překážka ve smyslu odstavce 8.“

Ustanovení § 108/F odst. 7 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních

„V rámci stran se nepovažují za jednající v dobré víře, pokud jde o dotčenou nemovitost:

- a) Vlastník, pokud v okamžiku výmazu poživacího práva jeho vlastnické právo již existovalo.
- b) Vlastník, pokud jeho vlastnické právo vzniklo buď na základě smlouvy uzavřené po 6. březnu 2018, nebo před tímto datem, ale bylo předloženo příslušnému orgánu po tomto datu v řízení podle zákona o prodeji půdy, včetně řízení o zápisu, nebo na základě pořízení pro případ smrti po 6. březnu 2018.
- c) Vlastník, pokud jeho vlastnické právo vzniklo po 6. březnu 2018 na základě jiného titulu než smlouvy nebo dědictví.
- d) Vlastník, pokud navzdory tomu, že je považován za vlastníka v dobré víře podle písmene b) nebo c), zřídil poživací právo k nemovitosti po 6. březnu 2018.
- e) Poživatel, pokud bylo jeho právo zřízeno smlouvou nebo pořízením pro případ smrti po 6. březnu 2018 nebo pokud si v rámci převodu svého vlastnického práva po tomto datu vyhradil poživací právo pro sebe.
- f) Vlastník, který nabyl vlastnické právo dědictvím po některém z vlastníků uvedených v písmenech a) až d).“

Ustanovení § 108/F odst. 8 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních

„Skutečnost, že dotčená nemovitost byla vyvlastněna nebo že vlastnické právo bylo převedeno kupní smlouvou nahrazující vyvlastnění, se považuje za právní překážku pro opětovný zápis.“

4. Odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce:

4.1 Souvislosti: rozsudky Soudního dvora

V rozsudku vydaném ve spojených věcech C-52/16 a C-113/16 (dále jen „rozsudek SEGRO“) Soudní dvůr rozhodl, že článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená [v těchto spojených věcech], podle níž poživací práva zřízená dříve k zemědělské půdě, jejichž držitelé nejsou blízkými příbuznými vlastníka této půdy, ze zákona zanikají, a v důsledku toho jsou vymazána z katastru nemovitostí.

V odůvodnění rozsudku SEGRO Soudní dvůr uvedl, že „úvodem je třeba uvést, že, jak bylo upřesněno v bodech 6 a 7 tohoto rozsudku a jak vyplývá z vysvětlení k vnitrostátnímu právu poskytnutých předkládajícím soudem, po legislativních změnách provedených v letech 1991 a 1994 za účelem zákazu nabytí zemědělské půdy fyzickými osobami, které nemají maďarskou státní příslušnost, a právníckými osobami, mohl naproti tomu i nadále kdokoliv nabyt k takové půdě poživací právo. Podle těchto vysvětlení byl teprve od 1. ledna 2002 zákon z roku 1994 o úrodné půdě změněn v tom smyslu, aby byla vyloučena rovněž možnost smluvně zřídit poživací právo k zemědělské půdě ve prospěch těchto fyzických nebo právníckých osob“ (bod 109).

„Jak ostatně výslovně vyplývá z údajů poskytnutých maďarskou vládou, které jsou převzaty v bodech 16 a 30 tohoto rozsudku, je nesporné, že poživací práva dotčená v původních řízeních byla zřízena před 1. lednem 2002, tj. v době, kdy zřízení těchto poživacích práv nebylo platnými vnitrostátními právními předpisy zakázáno. Je rovněž nesporné, že uvedená poživací práva byla zapsána příslušnými orgány veřejné moci do katastru nemovitostí“ (bod 110).

„Podle maďarské vlády bylo trvání takovéto situace v rozporu s veřejným pořádkem, takže státu příslušelo ji napravit. Maďarský zákonodárce se namísto použití toho nejklassičtějšího řešení, které spočívá v tom, že po soudním přezkumu jednotlivých případů je určeno, že dotčené smlouvy jsou neplatné, rozhodl napravit *ex lege* nedostatky dříve zavedené normy nebo dokonce neexistenci relevantní normy“ (bod 112).

„Opatření, které sleduje takový specifický cíl boje s čistě vykonstruovanými operacemi, by naopak mělo k tomu, aby bylo v souladu se zásadou proporcionality, umožňovat vnitrostátnímu soudu provést přezkum případ od případu s přihlédnutím ke zvláštnostem každé věci a na základě objektivních skutečností, aby zohlednil zneužívající nebo podvodné jednání dotčených osob (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. září 2009, Glaxo Wellcome, C- 182/08, EU:C:2009:559, bod 99)“ (bod 117).

„Za účelem boje proti těmto zneužívajícím praktikám by mohla být přijata jiná opatření, která by méně zasahovala do volného pohybu kapitálu, jako jsou sankce nebo zvláštní žaloby na určení neplatnosti k vnitrostátnímu soudu, za účelem boje

proti případným zjištěným obcházením použitelných vnitrostátních právních předpisů za předpokladu, že splňují ostatní požadavky vyplývající z práva Unie“ (bod 122).

V rozsudku vydaném ve věci C-235/17 Soudní dvůr rozhodl, že „[k]romě toho je třeba rovněž připomenout, že základní práva zaručená Listinou se uplatní ve všech situacích, které se řídí unijním právem, a musí být tak respektována zejména v případě, kdy vnitrostátní právní úprava spadá do oblasti působnosti tohoto práva (viz zejména rozsudky ze dne 26. února 2013, Åkerberg Fransson, C- 617/10, EU:C:2013:105, body 19 až 21, a ze dne 21. prosince 2016, AGET Iraklis, C- 201/15, EU:C:2016:972, bod 62)“ (bod 63).

„Tak je tomu přitom zejména tehdy, když vnitrostátní právní úprava může bránit jedné nebo několika základním svobodám zaručeným Smlouvou o FEU a dotyčný členský stát se k odůvodnění takové překážky dovolává důvodů uvedených v článku 65 SFEU nebo naléhavých důvodů obecného zájmu uznaných unijním právem. V takovém případě se podle ustálené judikatury mohou takto stanovené výjimky vztahovat na dotčenou vnitrostátní právní úpravu pouze tehdy, je-li v souladu se základními právy, jejichž dodržování zajišťuje Soudní dvůr (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. června 1991, ERT, C- 260/89, EU:C:1991:254, bod 43; ze dne 27. dubna 2006, Komise v. Německo, C- 441/02, EU:C:2006:253, bod 108 a citovaná judikatura, a ze dne 21. prosince 2016, AGET Iraklis, C- 201/15, EU:C:2016:972, bod 63)“ (bod 64).

„Jak již v tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, uplatnění výjimek, které stanoví unijní právo k odůvodnění porušení základní svobody zaručené Smlouvou, členským státem musí být považováno za ‚uplatňování práva Unie‘ ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, AGET Iraklis, C- 201/15, EU:C:2016:972, bod 64 a citovaná judikatura)“ (bod 65).

„Jak přitom bylo v projednávaném případě uvedeno v bodech 58 a 62 tohoto rozsudku, napadená právní úprava představuje omezení volného pohybu kapitálu a Maďarsko toto omezení odůvodňuje naléhavými důvody obecného zájmu a důvody uvedenými v článku 65 SFEU. Slučitelnost této právní úpravy s unijním právem musí být za těchto podmínek posouzena jak z hlediska výjimek stanovených Smlouvou a judikaturou Soudního dvora, tak z hlediska základních práv zaručených Listinou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2016, AGET Iraklis, C- 201/15, EU:C:2016:972, body 65, 102 a 103), mezi něž patří i právo na vlastnictví zaručené v článku 17 Listiny, které bylo podle Komise v projednávaném případě porušeno“ (bod 66).

Na základě výše uvedených úvah Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-235/17 ve vztahu k § 108 odst. 1 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních rozhodl, že Maďarsko rovněž porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 17 Listiny.

4.2 *Maďarská právní úprava v okamžiku zápisu poživacího práva*

Od 1. ledna 2002 zákon z roku 1994 o úrodné půdě neumožňoval vznik poživacích práv k zemědělské půdě ve prospěch zahraničních osob.

Předchozí judikatura rovněž vykládala § 11 odst. 1 zákona z roku 1994 o úrodné půdě tak, že od 1. ledna 2002 tento zákon neumožňoval zápis poživacích práv k zemědělské půdě ve prospěch zahraničních osob (zásadní soudní rozhodnutí EBH2004.1173 a EBH2005.1277).

Ve věci, v níž bylo vydáno zásadní soudní rozhodnutí EBH2005.1277, byla smlouva o zřízení poživacího práva uzavřena v roce 2001, ale k zápisu poživacího práva do katastru nemovitostí došlo až v roce 2002. Soud prohlásil takový zápis poživacího práva za nezákonný.

Podle skutkových okolností projednávané věci byla smlouva zakládající poživací právo uzavřena dne 30. prosince 2001, ale k zápisu došlo až v roce 2002. Takový zápis poživacího práva tedy nebyl zákonný. Rozhodnutí o zápisu se však stalo pravomocným, protože nebylo napadeno.

Soudní dvůr v bodě 109 rozsudku SEGRO a rovněž v bodě 10 rozsudku vydaném ve věci C-235/17 odkazuje na změněné zákonné ustanovení s účinností od 1. ledna 2002.

4.3 *Maďarská právní úprava v okamžiku opětovného zápisu poživacího práva*

Pododdíl 20/F zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních, který je účinný od 1. ledna 2022, zní takto: „Zvláštní pravidla k provedení rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C 235/17, Evropská komise v. Maďarsko, týkající se *ex lege* zániku poživacích práv k zemědělské půdě“.

Maďarský zákonodárce tedy za účelem provedení rozsudku Soudního dvora ve věci C-235/17 přijal řadu právních předpisů, které vstoupily v platnost dne 1. ledna 2022. Na to odkazuje i důvodová zpráva, podle níž „rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-235/17 nařídil obnovení poživacích práv zrušených zákonem CXXII z roku 2013 o prodeji zemědělské a lesní půdy. Pro provedení tohoto rozsudku je nezbytné, aby zákon – po konzultaci s Evropskou komisí – upravil následující proces, který se skládá ze dvou fází a zahrnuje tři správní řízení: a) správní řízení za účelem opětovného zápisu poživacího práva, které zahrnuje jednak posouzení možnosti opětovného zápisu a jednak, v případě kladného rozhodnutí, opětovný zápis tohoto práva do katastru nemovitostí; b) správní řízení za účelem stanovení náhrady, v němž je stanovena přiměřená náhrada, kterou má stát zaplatit poživateli“.

Podle § 108/F odst. 6 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních je třeba konstatovat, že zrušené poživací právo může být opětovně zapsáno, pokud

vlastník nebo poživatel není považován za osobu jednající v dobré víře ve smyslu § 108/F odst. 7.

Podle § 108/F odst. 7 zákona o přechodných ustanoveních z roku 2013 poživatel nepoživá dobré víry (tj. z právního hlediska je považován za nejednajícího v dobré víře) v případě: pokud jeho poživací právo vzniklo smlouvou nebo pořízením pro případ smrti po 6. březnu 2018 nebo pokud si v rámci převodu svého vlastnického práva po tomto datu vyhradil poživací právo pro sebe (6. březen 2018 je datum, kdy Soudní dvůr vydal rozsudek ve věci SEGRO).

Dalších pět případů uvedených v § 108/F odst. 7 zákona z roku 2013 o přechodných ustanovení se týká nejednání v dobré víře v případě vlastníka.

Ustanovení § 108/F odst. 7 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních tedy nepovažuje za nejednání v dobré víře případ, kdy k zápisu poživacího práva došlo v době, kdy to maďarské právní předpisy již neumožňovaly. Zákonodárce se nedomnívá, že by tato okolnost měla být posuzována ve vztahu k vlastníkovi nebo poživateli pro účely opětovného zápisu zrušeného poživacího práva, přestože body 112, 117 a 122 rozsudku SEGRO vyžadují v členském státě řízení, v němž lze v každém případě přezkoumat, zda k zápisu poživacího práva došlo v souladu s právem nebo protiprávně.

4.4. Otázky týkající se nenapadeného rozhodnutí o zápisu, které nabylo právní moci

Není pochyb o tom, že poživací právo vedlejšího účastníka bylo zapsáno v době, kdy to zákon neumožňoval.

Příslušný orgán nicméně přesto zapsal poživací právo vedlejšího účastníka do katastru nemovitostí. Tento zápis zjevně nebyl zpochybněn ani vlastníkem, ani poživatelem.

V rozsudku ve věci C-177/20, Grossmania, se Soudní dvůr zabýval vztahem mezi zásadou právní jistoty – která se projevuje konečnou povahou správních rozhodnutí – a zásadou efektivity a loajální spolupráce.

Soudní dvůr v tomto rozsudku uvedl, že „na základě zásad efektivity a loajální spolupráce vyplývající z čl. 4 odst. 3 SEU mohou zvláštní okolnosti uložit vnitrostátnímu správnímu orgánu, aby přezkoumal pravomocné správní rozhodnutí. V této souvislosti je třeba zohlednit zvláštnosti dotčených situací a zájmů, aby byla nalezena rovnováha mezi požadavkem právní jistoty a požadavkem legality z hlediska unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Incyte, C- 492/16, EU:C:2017:995, bod 48 a citovaná judikatura)“ (bod 54).

S odkazem na svůj rozsudek ve věci C 235/17 Soudní dvůr rozhodl, že maďarská právní úprava porušuje čl. 17 odst. 1 Listiny, neboť „již z podstaty věci zbavuje dotčené osoby úplným a konečným způsobem jejich stávajících poživacích práv,

přičemž není odůvodněna veřejným zájmem ani ostatně doprovázena systémem včasné platby spravedlivé náhrady“ (bod 56).

„Z toho vyplývá, že pokud by bylo potvrzeno, že maďarské právo neumožňuje napadnout u soudu v rámci žaloby směřující proti zamítnutí žádosti o opětovný zápis poživacích práv opatření spočívající ve výmazu těchto poživacích práv, jež se mezitím stalo pravomocným, nemůže být tato nemožnost rozumně odůvodněna požadavkem právní jistoty, a uvedený soud by ji tedy měl vyloučit jako odporující zásadě efektivitě a zásadě loajální spolupráce vyplývající z čl. 4 odst. 3 SEU“ (bod 62).

Z rozsudku ve věci C-177/20 vyplývá, že zásada právní jistoty, která je vyjádřena v konečnosti správního rozhodnutí, může být v rozporu se zásadou efektivitě a zásadou loajální spolupráce. V takovém případě nemůže konečnost správního rozhodnutí bránit soudu členského státu, aby přijal veškerá opatření nezbytná k zajištění efektivitě unijního práva.

V projednávané věci je však unijní právo vyjádřeno v zásadě – odvozené z rozsudku SEGRO a rozsudku ve věci C-235/17 – že poživací právo může být vymazáno pouze tehdy, pokud vnitrostátní zákonodárce umožnil vnitrostátním soudům, aby v každém jednotlivém případě přezkoumaly, zda byl zápis poživacího práva zákonný či nikoli.

V projednávané věci by měl vnitrostátní soud na základě tohoto přezkumu dospět k závěru, že zápis poživacího práva nebyl zákonný; § 108/F odst. 7 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních však brání tomu, aby vnitrostátní soud dospěl k tomuto závěru.

4.5 Porušení článku 63 SFEU a čl. 17 odst. 1 Listiny

Pokud jde o volný pohyb kapitálu, předkládající soud především poukazuje na skutečnost, že žalobkyně má bydliště v Německu a že správní řízení se týká zákonnosti opětovného zápisu poživacího práva k nemovitosti žalobkyně nacházející se v Maďarsku (předkládající soud v této souvislosti rovněž odkazuje na bod 54 rozsudku ve věci C-235/17).

Podle přílohy I bodu II.A směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy, spadají do klasifikace pohybu kapitálu investice do nemovitostí na území státu nerezidenty.

Po výmazu poživacího práva vedlejšího účastníka řízení měla žalobkyně až do opětovného zápisu poživacího práva, které je předmětem tohoto sporu, úplné vlastnické právo. Nemovitost zatížená poživacím právem má výrazně nižší tržní hodnotu než nemovitost, která není zatížena poživacím právem. Žalobkyně tedy mohla očekávat, že se tržní hodnota její nemovitosti po výmazu protiprávně zapsaného poživacího práva zvýší a že bude moci sama hospodařit na vlastní

zemědělské půdě zbavené požívacího práva nebo uzavřít pachtovní smlouvu na obdělávání těchto pozemků.

Je důležité zdůraznit, že smlouva o zřízení požívacího práva nebyla uzavřena mezi žalobkyní a vedlejším účastníkem řízení. Nejedná se tedy o případ, kdy žalobkyně hodlá zbavit svou nemovitost požívacího práva navzdory vlastnímu nejednání v dobré víře. Žalobkyně nabyla nemovitost zatíženou požívacím právem od jejího předchozího vlastníka, společnosti Readiness Kft.

Vnitrostátní právní úprava dotčená v tomto sporu proto opětovným zápisem protiprávně zapsaného požívacího práva zbavuje žalobkyni úplného vlastnictví, aniž by umožnila přezkoumat, zda bylo požívací právo zapsáno v souladu s právem.

Vnitrostátní právní úprava jednoznačně porušuje volný pohyb kapitálu.

Základní práva zaručená Listinou se uplatní ve všech situacích, které se řídí unijním právem, a musí být tak respektována zejména v případě, kdy vnitrostátní právní úprava spadá do oblasti působnosti tohoto práva (rozsudek ve věci C-235/17, bod 63). Tak je tomu přitom zejména tehdy, když vnitrostátní právní úprava může bránit jedné nebo několika základním svobodám zaručeným Smlouvou o FEU (rozsudek ve věci C-235/17, bod 64).

Vzhledem k tomu, že vnitrostátní právní úprava, která je předmětem této správní žaloby, může zasahovat do výkonu základní svobody zaručené článkem 63 SFEU, je třeba použít rovněž čl. 17 odst. 1 Listiny.

Použití Listiny je rovněž odůvodněno skutečností, že vnitrostátní zákonodárce v § 108/F odst. 6 a 7 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních dostatečně nevyhověl povinnostem plynoucím z rozsudku SEGRO a rozsudku ve věci C-235/17, neboť nepovažuje protiprávnost zápisu požívacího práva za okolnost, kterou je třeba zvážit ve vztahu k opětovnému zápisu tohoto práva (rozsudek SEGRO, body 112, 117 a 122). V důsledku toho vnitrostátní zákonodárce při provádění rozsudku ve věci C-235/17 nerespektoval unijní právo, jak je obsaženo v těchto rozsudcích Soudního dvora.

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny platí, že každý má právo vlastnit zákonně nabytý majetek, užívat jej, nakládat s ním a odkazovat jej. Jakmile bylo vymazané požívací právo, které bylo dříve protiprávně zapsáno, opětovně zapsáno, nemůže žalobkyně svůj majetek nerušeně užívat ani s ním nakládat bez omezení. Ustanovení § 5:147 odst. 1 a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (zákon č. V z roku 2013 o občanském zákoníku) totiž stanoví, že požívací právo opravňuje poživatele k držení, užívání, využívání a shromažďování plodů věci, která je ve vlastnictví třetí osoby. Žalobkyně byla opětovným zapsáním požívacího práva těchto možností zbavena.

4.6 *Otázka posouzení neexistence dobré víry*

S ohledem na výše uvedené je třeba případy nejednání v dobré víře upravené v § 108/F odst. 7 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních v každém případě doplnit, pokud jde o držitele vymazaného poživacího práva, alespoň o přezkum toho, zda právní předpisy platné v době zápisu poživacího práva takový zápis umožňovaly.

Přezkum této okolnosti představuje objektivní kritérium pro posouzení toho, zda poživatel jednal či nejednal v dobré víře.

Všechny situace uvedené v § 108/F odst. 7 zákona z roku 2013 o přechodných ustanoveních jsou rovněž založeny na objektivních skutečnostech. Předkládající soud tedy považuje za zásadní, pokud jde o poživatele, přezkoumat také objektivní skutečnost, k jakému okamžiku došlo k zápisu vymazaného poživacího práva, tedy zda k zápisu došlo během účinnosti právních předpisů, které jej umožňovaly, nebo právních předpisů, které jej výslovně zakazovaly.

[*omissis*] [procesní náležitosti podle vnitrostátního práva]

V Rábu, dne 21. června 2023

[*omissis*] [podpisy]

PRACOVNÍ DOKUMENT